

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος: Ι. ΠΑ. 330 | Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ—Συνδιοθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΚΟΣ | Πέμπτη 6 Ιουλίου 1933

Η ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πήραν άέρα οι βενιζελικοί συμπολίται, εκ της έν Θεσσαλονίκη επιτυχίας του Βενιζελισμού, και την προεξαναμελθούσης Δευτέρας, βενιζελικοί όμιλοι επ. κεφ. λή; διολιτζήδων διέσχισαν την πόλιν μας, όρυσόμενοι «Ζήτω ο Μπάμπας!», «Ζήτω ο Ηλυστήρας!», κλ. έξωφρενικά, ό δε συνάδελφος Διευθυντής του «Ηπειρωτικού Αγώνος» υπερδύλων πάντας είς έν θουσιασμόν και ζητωκραυγάς, μετεδιν, συνοδ. ύόμενος υπό βολιτών, κλαρίων και γιταρίων νύκτωρ είς τόν οίκον του Δημάρχου κ. Δημ. Βλαχλείδη, και τόν έξύπνησεν, αναγγέλλων αύτώ το «μέγά» γεγονός!..... Αλλά είναι βενιζελικός ό κ. Δήμαρχος, διά να λάβη τόν κόπον να έξυπνήση όπως μάθη την επιτυχίαν του Βενιζέλου έν Θεσσαλονίκη; Έάν όντως είναι βενιζελικός ό κ. Δήμαρχος, όφειλει να τό καταστήση γνωστόν είς τούς συμπολίτας του Ίωαννίτας διά να γνωρίζουν ούτοι υπό ποίαν πολιτικήν χροιάν έκτίθεται, διότι πολλοί, έν οίς και ήμερές, δέν τόν θεωρούμεν βενιζελικόν

και πρέπει να τό μάθωμεν, «Επειτα, τί είδου; νύ ην έκέρδησιν οι Βενιζελικοί και πήραν τέτοιον άέρα;» Η έκλογική νίκη της Ξη. Μικροτίου, ήτις έδωκε την Αρχήν είς τό Λιτόν Κόμμ. μα όχι μόνον δέν έμειώθη, διά της προχθεσινής βενιζελικής νίκης, της Θεσσαλονίκης, αλλά τούναντίον ηύξησε διά 4 ακόμη δουλευτών έκ των τελευταίων επαν. ληπτικών έκλογών και 1 γερούσιαστού.

Διατί, λοιπόν, κορυβαντιουν επί τη νίκη των βενιζελικών συμπολίται, συνεπαρχώται και συνομιτα; Όνειρεύονται, τυχόν, άνυδον του Μπάμπας των είς την Αρχήν; Εότε είναι άνόητοι και δέν αξίζει να συζητή κανείς μετ' αυτών; Εύτυχώς τοιαύτας άνοησίας δέν άκούομεν ούτε από τόν κ. Γ. Καλούδη ούτε από τόν κ. Κ. Κατσάδημαν, τούς ήγουμένους του βενιζελικού Κόμματος του Νομού Ίωαννίνων, και αυτό άρκεί δι'νάπεισθουν ότι ή Δαϊκοί Κυδέρνησις:

Δέν φεύγει από τα Γιάννινα τό κίτμας κι' άν νείνη, Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

τοι από ταύτας είναι αι του Καραπάνου, αι όποιαι άπεχάλυσαν τα λείψανα του θρυλικού Μαντείου της Λωδώνης. Αλλά τό έδαφος της Ηπείρου άναμνει την σκαπάνην. Ίνα συνεχίση τας άνασκαφάς είς εύρυτέραν κλίμακα και άποκαλύψη ούτω τόν προϊστορικών Πολιτισμόν και διεκρινίση την άρχαιοτάτην Ιστορίαν της Ηπείρου. Τά δε έντεθθεν πολύτιμα μνημεία προώριστα να δεχθή τό Μουσείον τούτο.

Ανεκτίμητος δέ θα είναι ή σημασία των και διά την Ιστορίαν διην του άρχαίου Έλληνισμού δεδομένου, ότι ή Ηπειροείναι Πατρις του Έλληνισμού, και ότι έκ της πατρίδος μας προήλθον τά δύο θενικά όνόματα αύτου, τό όνομα Έλληνες και τό όνομα Γραικοί. Είς τό άπομακρυσμένον τούτο μέρος της Ελλάδος ήκουσαν τό πρώτον οι Έλληνες την φωνήν των θεών. Εδώ ύλήρξεν ή κοιτίς, εδώ αι πρώται έκφανσεις της άρχαίας Έλληνικής θρησκείας.

Αλλά τό Μουσείον θα είναι άφ' έτέρου και Βυζαντινόν. Διότι και της Βυζαντινής Ηπείρου τά μνημεία έν γένει δέν είναι έπαρκώς γνωστά. κατά του τελευταίους χρόνους έπεδόθησαν με ζήλον όχι μόνον οι λαοί της ύσεως, αλλά και οι λαοί της Βαλκανικής Χερσονήσου, όπως είς τας Βυζαντινάς έν γένει μελέτας, όμοιως και είς την συλλογήν έργων της Βυζαντινής τέχνης. Είς την Σόφιαν, τό Βελιγράδιον, τό Βουκουρέστιον, κατηρτίσθησαν συλλογαί, άκόμη δέ και είς την Κωνσταντινούπολιν ύπε των Τούρκων, περιέχουσαι σημαντικά άντικείμενα. Η άρχιτεκτονική, ή διακοσμητική (ψηφιδωτά), ή γλυπτική, ή ζωγραφική και ή ξυλόγραφια σημειόνουν λαμπράν περίοδον είς την Ιστορίαν της Ηπειρωτικής τέχνης ίδίως επί του δεσποτάτου, αλλά και κατά τούς χρόνους της Τουρκοκρατίας, καλιστα ή ζωγραφική και ή ξυλόγραφια.

Αλλά και λαογραφικά θα είναι τό Μουσείον τούτο, στεγάζον μνημεία της Ηπειρωτικής λαϊκής τέχνης, ή όποία παρέχει άφθονον υλικόν και ιδιαιτερόν ένδιαφέρον είς τόν επιστήμονα έρευνητήν της. Η Ηπειρος από την εποχήν της λαογραφίας κατέχει έξαιρετικήν τή όντι θέσιν, μεταξύ των χωρών της νεωτέρας Ελλάδος, ό δε τίλοϋτος και ή ποιικιλία της άμιλλώται με την σπουδαιότητα αυτής και τό ό άφέρειν.

Παραλείπω τά άλλα στοιχεία της λαογραφίας, άλλα τά Ίωάννινα και πρό του Αλή πασα, ίδίως κατά τούς χρόνους αύτου, ύπήρξαν, με μίαν λέξιν, τό μέγα σχολείον της βιοτεχνικής και έγγραμματικής μορφώσεως είς όλόκλη

ρον την Οθωμανικήν Αυτοκρατορίαν. Είς πάσαν δέ χώραν της και είς κάθε κοινικήν σχέση έντο κατάδηλος ό τύπος του Ηπειρωτικού Πολιτισμού. Η Αρχιτεκτονική της Ηπειρωτικής Προτενούσης, αι καλαισθητικά τάσεις, αύτή ή όμιλία των κατοίκων της ήσαν πρότυπα είς όλόκληρον την Έλληνικήν χερσόνησον. Η χειροτεχνία έπίσης, ή χρυσοχοική, ή άγριοπλαστική, ή σμαλτοποιία έφθασαν είς περιωπήν, και μέχρι σήμεραν θανμάσσεται ότι έξήλθεν από τά εργαστήρια των Ίωαννίνων. Η δέ ραπτική και ή κεντητική παρήγαγον τεχνουργήματα, των όποιων ή κατασκευή σήμεραν θεωρείται δυσσεύτεκτος, άν όχι και άνεξήγητος. Ούδ' όλιγώτερον διαφέρον προκαλούν αι Ηπειρωτικά ένδυμασία, με την έκτακτον, κατά τόπους, ποικιλίαν των.

Διά της περισυλλογής των περισσώζοντων τούτων λειψάνων, των ένδυμασιών, όργάνων, σκευών, έπιπλων, τά όποια μετεχειρίσθη κατά τό παρελθόν και νύν δέν έχει έν ενεργεία και χρήσει ό Ηπειρωτικός Λαός θα είναι άσφατ ή πλήρης ίστορία και έννολογική άναπαράστασις των παρελθόντων αιώνων, αιώνων έννικών άγώνων, πολλάκις έννικών συμφορών.

Τοιούτον ήμεις φασταζόμεθα, τοιούτον τό βοιθυμούμεν τό Μουσείον και άναμένομεν πολλά από την έφέλευσιν και την παροπαράδοτον μεγαλοδωρίαν των Ηπειρωτών.

Επί τη εύκαιρία δέ ταύτη έκφράζω έκ μέρους του Δήμου τας θερμάς εύχαριστίας προς τόν Πανοσιολογώτατον Μητροπολίτην κ. Γρηγόριον Ραφανήν διά την έκ της άτομικής του συλλογής δωρεάν ένός Αγίου Μωρητίου κοσμημένου δι' άρίστης έκ σμάλτου τέχνης, μερίστης και άνυπολόγητον αξίας, δωσάτως προς τόν Πανοσιολογικό Μητροπολίτην κ. Ευστάθιον Σκάρπαν, και πάντας τούς άξιότιμους κ. κ. συμπολίτας όσοι εύγενώς προσέφερον, τόν πρώτον έρανόν και την συμβολήν των διά τόν πλουτισμόν του Μουσείου τούτου.

Επίσης τας θερμάς εύχαριστίας της πόλεως προς τας άξιότιμους Κυρίες του Διαικείου των Ελληνίδων δια την δωρεάν τριών Ηπειρωτικών ένδυμασιών.

Καθήκόν μου έπιβεβλημένον θεωρώ επίσης να έκφράσω τας θερμάς εύχαριστίας της πόλεως προς τόν διαπρεπή καθηγητήν της Ζωσιμαίας Σχολής κ. Φίλιππον Σαγκοώνη, είς την εύγενή προθυμίαν και τόν άνατάλκτον έξήλον του όποιου όφείλεται, έν συνεργασία μετ' του μηχανικού του Δήμου κ. Δ. Αλιέως ή άνασκαφάς του ήλιακού όργανου.

Εύμεθα δέ βέβαιον, ότι αι παροπαράδοτοι αύται Ηπειρωτικά άρετα θα έθρυν τάχιστα μνημεία κοινών εύγενών δωρητών και θα συντελεσώσι να γίνη, με τόν καιρόν, τό ίδρυμα τούτου εύρύ Μουσείον των Ηπειρωτικών παράδοσεων, όπόθεν ό διαπρέπης θα έξερχεται, άποκαμίζων τελευταία άναθήκην είκόνα του παρελθόντος και μεστές άγαθών έντυπώσεων.

Και από τούτοστις άπόψεως κατάρχει τις την σημασίαν και την όφέλειαν της πόλεως μας, έκ του πλουτισμού του Μουσείου τούτου.

Με τας χρηστές αύτας ελπίδας άνόχομεν τας σελίδας του πρώτου Δημοτικού Ηπειρωτικού Μουσείου.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ο ύπό του Δημάρχου Ίωαννίνων, έκφανής λόγος κατά τά εγκαινία του Δημοτικού Μουσείου, έν τή τεμένει, Ασλάν—πασια του Φρουρίου.

Οί προγονοί μας, πρό ένός αιώνος, με τρομακτικές ευσίας και μοναδικόν ήρωισμόν, ήλευθέρωσαν μίαν γωνίαν έλληνικής γής. Της νεωτέρας Ελλάδος τά ήρωικά τέκνα όρμήσαν—τατά τελευταία έθελον έλεύσεσθαι άγώνας φυλετικής άποκαταστάσεως επλάτυναν τά όρια της μικράς εκείνης Ελλάδος και έξεθλάβωσαν τούς αδελφούς των.

Τώρα, πλέον ή Ελλάς, συμπληρώσασα σχεδόν την έννικήν της έστίαν, ζητεί από ήμās ν' άντικαταστήσωμεν την μεγάλην ιδέαν των έθναφικών έπεκτάσεων με την μεγάλην ιδέαν της άνυψώσεως της Ελλάδος, άνυψώσεως ήθικής ύλικής. πνευματικής. Πρός πραγμάτωσιν δέ της νέας ταύτης μεγάλης ιδέας ζητεί παρ ήμών να εργασώμεν παραδειγματιζόμενοι από τούς ένδοξους εκείνους προγόνους μας. Με την αύτην εκείνην πίστιν, την έθελουσίαν και την άυταπάρνησιν έργαζόμενοι, ήμπορούμεν να λαμπρύνωμεν την νέαν Ελλάδα και να την καταστήσωμεν πολύτιμόν παράγοντα του σύγχρονου Πολιτισμού.

Έν έργον συντελεστικόν είς την πνευματικήν ανάπτυξιν του τόπου μας νομίζομεν και τό Μουσείον τούτο. Αι αύτό δέ θεωρούμεν άγαθόν και πολύ εύσιώνον την τέλεσιν των σημερινών εγκαινίων.

Τό δημοτικόν τούτο Μουσείον θα είναι τριφύεσι Αρχαιολογικόν, Βυζαντινόν, Λαογραφικόν. Τόν πέπλον, ό όποιος καλύπτει την Ηπειρωτικήν Ιστορίαν, από των άρχαιοτάτων χρόνων, όλίγοι μόνον και μεμονωμένα άψασκαφαί, γενόμενα διεφθίσαν μερικά μόνον σημεία της Ιστορίας και του Πολιτισμού της Ιδιαίτερας μας Πατρίδος. Αι μάλλον άξιόμνημόνευ

τους μας. Με την αύτην εκείνην πίστιν, την έθελουσίαν και την άυταπάρνησιν έργαζόμενοι, ήμπορούμεν να λαμπρύνωμεν την νέαν Ελλάδα και να την καταστήσωμεν πολύτιμόν παράγοντα του σύγχρονου Πολιτισμού.

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη εν Ιωαννίνους
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού . . . Δραχ. 100
Εξωτερικού Φραγ. Έλβετικά 12 1/2
Αμερικής . . . Δολλ. 3

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Πολλοί δημοσιογράφοι, ήμε-
τεροί τε και ξένοι, επισκεφθέν-
τες το “Αιον” Όρος, έγραψαν, ά-
ναλόγως της δυνάμεως έκά-
στου, έκθειάζοντες τα φυσικας
καλλονάς του τόπου και τον
πανάρχαιον άσκητικόν βίον των
Είκοσιν, αυτόθι Ορθοδόξων Μο-
νών, εξώντρεϊς μόνον είναι: ήμία
Εωσσιική, ή άλλη Σερβική και
ή τρίτη Βουλγαρική, αϊ δέ λοι-
παι 17 τόν άριεμόν είναι, άπα-
σαι Έλληνικαι.

Δυστυχώς όμως εύρεθη Έλλην
δημοσιογράφος, άπεσταλμένος
συνερ γάτης του “Ελευθε-
ρου Ανθρώπου” τελευταίω,
όστις, επισκεφθείς τας έν
Αγίω Όρει εύσεβείς αύ-
τάς Ιεράς κατοικίας και ώσει
ήτο έχερός της Ορθοδόξου Χρι-
στιανικής Εκκλησίας, και του
Όρθοδόξου Έλληνικού Κλή-
ρου, τας μέν είκοσιν Ιεράς Μο-
νάς παρέστησεν ώς καταγωγή
φιλομοφυλίας, τούς δέ όμοεθ-
νείς αυτόθι ύλοτόμους Βορειοη-
πειρώτας, επί αιώνας ύπηρετούν-
τας τας έν λόγω Μονάς, διά των
πελέκεών των, ώς πωλούντας τά
τέκνα των ίνα χρησιμεύουν ώς
σκευή ήδονής πρός τούς καλο-
γήρους!!!

Τί να είπη τις περί του γρά-
ψαντος κατά του πληρώματος
των Ιερών Μονών μας Ιεροσύλου
και κακοήθους δημοσιογράφου
και των αυτόθι Βορειοηπειρω-
τών βιοπαλαιστών, και τί περί
της δημοσιεύσεως τόνθηρσκει-
τικών και έννικών τούτον λίβελ-
λον μεγαλόσχημον Αθηναϊκήν
έφημερίδα;

“Ο,τι έσεβάσθησαν και αύτοι
οί άλλόθρησκοι και άλλοεθνείς
του και επί πέντε συνεχείς αϊ-
ώνας, εύρεθη Έλλην δημοσιο-
γράφος και ελληνική έν Αθή-
ναις έφημερίς να τώ άπεμπο-
λήση.

Όταν, ένα έθνος έχη τοιού-
τους γημοσιογράφους, δέν τού
χρειάζονται ξένοι και έχεροί
δημοσιογράφοι!

Πρό δύο περίπου μηνών άπε-
βίωσεν έν Καίρω ό εξ Ιωαννί-
νων μικρόθεν ξενιτευθείς εις
τήν Αίγυπτιακήν Πρωτεύουσιν
Γεώργιος Φιλίππου, ό όποιος ά-
ποδημίας πρός Κύριον, έγκατέ-
λειπεν άπασαν τήν σημαντικήν
του περιουσίαν, όπως άνεγερθή
αυτόθι Έλληνικήν και μερικώ-

τερον Ήπειρωτικήν Γηροκομεί-
ον πρός περιθαλψίν των πολυπλη-
θώς άτυχούντων άνά τήν Αίγυ-
πτον Ήπειρώτων πρεσβυτών, έφ’
ω και άνεκηρύχθη ό άείμνηστος
πάντο δικάως Μέγας Εύεργέτης
και ό αντιπαρερχόμεθα τούτο,
έν άγνοία, έαν δέν άνελάμβανε
νά μάς τώ άναγγείλῃ ένας φιλό-
τιμος Ήπειρώτης, ένα καλο παι-
δί των Άνω Σαυθενών Ζαγορίου,
ό κ. Νικόλ. Γ. Βαζάκας.

Κατά τώ γράφειν τού κ. Ν. Γ.
Βαζάκα, εις τόν άποθανόντα Ή-
πειρώτην εύεργέτην έγένετο με-
γαλοπρεπεστάτη κηδεία παρά
της έν Καίρω Ήπειρωτικής Ιλα-
ροικίας, μετά δέ τώ τελεσέν
αυτόθι τήν 18ην Ιουνίου τεσ-
σαρακονήμερον Μνημόσυνον,
έν τῷ Έλληνικῷ Ναῶ των Αγίων
Κωνσταντίνου και Ελένης εις
ό σαρέστη ράσα ή Έλληνική
Παροικία, μετά της Ήπειρωτικής
τοιαύτης, ό δέ Ταμίας της Έλ-
ληνικής Κοινότητος κ. Ιωάν-
νης Αγγελόγλου έξεφώνησε ά-
πέριττον μέν, άλλα λαμπρόν έ-
πιμνημόσυνον λόγον, έκ του
όποιου άτοσπώμεν, χάριν συν-
τομίας, δύο μόνον χαρακτηριστι-
κάς περικοπάς:

«Και ό άνθρωπος αυτός έζησε μα-
κράν της κοινωνικής ζωής και εις πολ-
λούς μάστιγα δέν ήτο γνωστός. Ο μα-
κρότης Γεώργιος Φιλίππου ή μάς τώ
γένος έκ της φιλογενούς και εύεργε-
τικής Ήπειρωτικής οικογενείας τούδημη-
τρίου Φιλίππου. Ο πατήρ αυτού μακα-
ρίτης Φιλίππος Φιλίππου, ύληρ έν εις
έκ των πολλών εγκρίτων όμογενών
της παρελθούσης γενέας, πολλαχώς
δράσας εις τήν Κοινότητήν μας ζωήν,
και ιδία εύεργετικώς γνωστός εις τήν
Έλληνικήν Κοινότητα Ζεϊτούν...»

Καίως έπισφράγισις:

«Ιδία εις τήν εὐανδρον Ήπειρον,
της οποίας ή χρυσή βίβλος των Έθνι-
κῶν Εύεργετιῶν άνοίγει και πάλιν δά-
νά γράφῃ τώ όνομα ενός άκόμη έκλε-
πτου τέκνου της, του Γεωργίου Φι-
λίππου.

«Αντία σου ή μνήμη, δοίδιμε Γε-
ώργις!»

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΦΙΞΕΙΣ

Αφίκετο έκ Πειραιώς ό άρτοποιός κ.
Γεώργιος Βέλλης και άνεχώρησεν διά τώ
χωρίον του Κρετσούνισταν των Κουρέν-
των.

Αφίκετο έκ Πειραιώς όπου είχαν με-
ταβή δι’ ύποθέσεις του, ό προκρινος τού
χωρίου Ριζού των Κουρέντων κ. Θεόδω-
ρος Μουστάκας και άνεχώρησεν διά τώ
χωρίον του, εις τώ όποιον άνεμένετο μετ’
άνυπομονής.

Αφίκετο ές Αθηνών ό αυτόθι άρ-
τοποιός κ. Κωνστ. Σωτηρίου και άνεχώ-
ρησεν διά τώ χωρίον του Κουκλιάς των
Κουρέντων.

Αφίκετο ές Αθηνών ό κ. Βασίλει-
ος Ράλης μετά της χαριστάτης Κυρί-
ας του και άνεχώρησαν διά τώ χωρίον
των Τσερκοβίσταν των Κουρέντων.

Αφίκετο έκ Πειραιώς ή τριοχαριτωμέ-
νη πρωτότοκος θυγάτηρ τού αυτόθι άρ-
τοπής φήμης έργοστασιάρχου άρτοποιίας
κ. Σίμου Κέμου Δις Εύαγγελία και άνε-
χώρησε διά τώ χωρίον της Τσερκοβί-
σταν των Κουρέντων.

—0—

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Προχθές Κυριακήν και ώραν 6 1/2
μ. μ. έβαπτίσθη τώ χαριστώμενο άγγελού-
δι τού διηγόρου κ. Ν. Καμαντζή Γενι-
κού Γραμματέως τού Λαϊκού Πολιτικού
Συλλόγου, έν στενή συγγενική κύκλω ύ-
πό τού πολιτευτού και διηγόρου Βοστί-
νης κ. Έμμ. Κιτσάνα, χαρίσαντος αυτόν
τό όνομα Παναγιώτακη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 5 Ίουλ.—Κατεδείχθη πλέον μέ τόν θετικότερον τρόπον ότι ή νίκη
του Ήνωμένου Βενιζελισμού έν Θεσσαλονίκη όφείλεται περισσότερο εις τούς κομ-
μου ιστάς και όλιγώτερον εις τούς βενιζελικούς. Κατεσθένσαν ένταύθα και έν Θε-
σσαλ. ή νίκη και άπανταχού τού Νομού Θεσσαλονίκης κομμουνιστικά προκηρύξεις πρό-
τρέπουν τούς ψηφοφόρους να ψηφίσουν υπέρ τού βενιζελικού Συνδυασμού, όποι-
οι καί έπετεύχθη.

Εδημοσιεύθησαν σήμερα αι άποφάσεις τού Συμβουλίου της Έπικρατείας, έ-
πικρατείας, επί των προσφυγών των άπολυθέντων Έκπαιδευτικών Συμβουλίου,
καθ’ ός έγέγοντο δεκταί παρ’ αυτού αι προσφυγαι αύται, άκυρωθέντων των σχε-
κών Διαταγμάτων.

Η τιμή τού άρτου παραμένει ή αυτή.
Επικρατεί σκέψις παρ’ τη Κυβερνήσει, να διαλύση αύτή άπασας τας κομμυ-
νιστικάς οργανώσεις και τας συγγενείς αυτών.

Εν Ύπουργική Συμβουλία διαρκέσαντι από της 6ης μ. μ. της σήμεραν μέχρι
του μεσονυκτίου, μέλλοντι δέ να συνεχισθή και αι αιρίαν (σήμερον) διεπιστώθη πλη-
ρως σύμπλοκος γνώμων, πρός έκκαθάρισιν της καταστάσεως, άποφασισθέντος να
έκκαθαρισθούν όλαι αι δημοσiai Ύπηρεσιαι έκ των ύπαλλήλων, έκείνων ότινες άν-
τιδρούν εις τώ κυβερνητικόν έργον διά κομματικούς λόγους. Η έκκαθάρισις θ’
άρχιση άμέσως, έπικεινομένη και εις τά άπό τού Κράτους έξαστώμενα Πιστοτικά
ιδρύματα. Απεφασίσθη προσέτι να ληφθούν άποφάσεις περί της ζωής της Γερου-
σίας εις τώ Ύπουργικόν Συμβούλιον της αύριον, ως φανερώς, άντικειμένης εις τώ
έργον της Κυβερνήσεως. Η κατάργησις της Γερουσίας διά πράξεως της Έκτελεσ-
τικής Έξουσίας, τιθεμένης υπό τήν κρίσιν τού Λαού συνεχομένης της Βουλής τήν
24ην τρέχοντος, διε θα ύποβληθή πρός ψήφισιν και ό χωρισμός των προατίων Α
θηνών και Πειραιώς εις δήμους και κοινότητες. Ένεκα τούτου θ’ άναβληθούν αι
δημοτικά και κοινοτικά έκλογαί, αι όποιαί θα όρισθούν μετά τήν ψήφισιν τού Λό-
μου τού χωρισμού. Αύριον θα δημοσιευθή Διάγγελμα πρός τόν Λαόν, επεξηγών τήν
νέαν πολιτικήν.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Καί’ ανακοίνωσι έξ ύπευδύνου πηγής, ό Λαός ούδεμίαν άνησυχίαν δέον να
έχη ως πρός τήν εξέλιξιν της πολιτικής καταστάσεως. Η Κυβέρνησις έν άπολύ-
τω όμοφωνία τού Προέδρου της και των μετ’ αυτού συνεργαζομένων πολιτικῶν
Αρχηγῶν, είναι άποφασισμένη να έκτελέσῃ τήν άνατεθεισάν εις αυτήν έπι-
λήν υπό τού Λαού κατά τάς έκλογάς της 6ης Μαρτίου. Διά τήν έκτέλεσιν της
έντολής ταύτης ούδεμίαν άνάγκη δι’ έαυτήν ύπάρχει προσφυγής εις δικτατορι-
κάς λύσεις.

Η Κυβέρνησις αντιλαμβάνεται πλήρως τας διαθέσεις της Αντιπολιτεύσεως
και τά σχέδιά της, όπως θυσίασῃ εις τώ κομματικόν όφελος ύψιστα συμφέρον-
τα τού Έθνους και έμποδίσῃ τήν εκπλήρωσιν τού Κυβερνητικού Έργου. Εφ’
όσον όμως ή Αντιπολιτευσις ήθελεν έκδηλώσει και εμπράκτως τας διαθέσεις
της αύτάς είτε διά μετ’ ήσων έξωκοινοβουλευτικών, είτε διά χρησιμοποίησιν
της αντιθέτου πρός τώ Λαϊκόν αίσθημα κομματικής συνδέσεως της Γερουσίας
ή Κυβερνήσεως θά εύρεθῇ εις τήν άνάγκην, να καταστήσῃ τήν Αντιπολιτευσιν
τελείως άκίνητον και άίκανον να παρεμβάλλῃ προσκόμματα εις τήν εκπλή-
ρωσιν της Λαϊκής έντολής, τήν όποιαν οι συνεργαζόμενοι Αρχηγοί θα πρέπον
πάντως μέχρι τέλους εις πέρας.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Φέρεται εις γνώσιν των ενδιαφερομέ-
νων παραγωγών τού Νομού Ιωαννίνων
ως και των Νομών Άρτης και Πρεβέζης
ότι ή Αγροτική Τράπεζα, έν συνεννοή-
σει μετά τού Ύπουργείου των Στρατιωτικών
προτίθεται να άγοράσῃ προσεχώς εις λο-
γικάς και δικαίως τιμάς, διά τας άνάγκας
τού Στρατεύματος, ίκανάς ποσότητας κρι-
θής και βρώμης, κατά συνέπειαν, είδοποι-
ούνται οι ενδιαφερόμενοι, είρημενοι παρα-
γωγοί να μη προβάλλωσι τήν προώλη-
σιν των έν λόγῳ προϊόντων εις τώ έμπό-
ριον εις έξευτελιστικάς τιμάς.

(Έκ τού Ύποκαταστήματος)

ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ Κρασιά τοίπουρα, Εύδια
και ούζο εις τιμάς λαί-
κάς εις τώ Πρωτόκοιν Ζίτουσιν Ανεξαρτη-
σίας 250. Παραλλελῶς: Όφανατορφαί
ου Γεωργίου Σταύρου.

ΔΕΛΤΑΦΟΙ ΠΡΑΣΣΟΥ

ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΠΡΑΣΣΟΣ

Χειρουργός — Όδοντίατρος
Πτυχισμένος Έθνικού Πανεπιστημίου
Λέχεται καθ’ εκάστην
Κανίγγος άριθ. 4

Αριθ. Πρωτ. 2531
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΔΗΜΟΚΡΕΤΕΙΣ ΑΝΟΔΟΤΙΣΘΟΥ
Ο άπολογισμός δι-
κονομ. έτους 1927
1928 ύποβλήσῃ τήν συμ-

φώνωζ πρός τώ έρδρον
107 τού Κώδικος της
Δημοτικής Νομοθεσί-
ας έξέτασιν υπό τού Δη-
μοτικού Συμβουλίου έ-
πεδωκε τώ εξής: 1)
Πραγματικοί θέντα έ-
σοδο 5.031.398.94
2) Πραγματικοί θέντα
έξοδα . . 992.677.40
3) Έξοδα δι’ όν όρώς
πιστοῦται ό ύπόλογος
ταμίας Φ. Δάφλος μετ’
2.394 517.90, 4) έ-
ξοδα πληρωθέντα παρ’
αυτού κατ’ υπέρβασιν
πιστώσεων δραχ. 10.
187.90, 5) έξοδα όν
ή πληρωμή δέν άποδει-
κνύεται δι’ έξοφλητικών
αποδείξεω. δρ. 387.
571.60 ήτοι καταλοι-
πίστος ύπόλογος τώ
μίας Φ. Δάφλος μετ’
συνολικών ποσών των
δραχμών 398.189.
50. Μετεγενέσθον εις
τήν έπεμένην χορήγιν ύ-
πόλοιπον και καταλογί-
σθέν εις τόν ύπόλογον
ταμίαν Φιλίππου Δι-
λόν ως είσοποιηθέντα
έν’ αυτού δρ. 2.035.
721.84.

Ιωάνν’ Ινα τῇ 4ῃ Ιουλ.
1928.

Ο Δήμαρχος
Α. ΒΛΑΧΑΚΙΔΗΣ